

СТАНОВИЩЕ

от

доц.д-р Александър Ангелов Иванов,

член на научно жури в конкурс за заемане на академичната длъжност

ДОЦЕНТ, обявен от Бургаски свободен университет в ДВ, бр. 62/01.08.2017г.

За участие в конкурса за академичната длъжност „доцент” по научната специалност „гражданско и семейно право” обявен от Бургаски свободен университет в ДВ, бр. 62/01.08.2017г. е подал документи само един кандидат – д-р Красимир Стоянов Коев, главен асистент в БСУ на основен трудов договор. Документите, представени от него за участие в този конкурс са подадени в срок, спазена е и законоустановената процедура по обявяването му. Като член на научното жури за провеждане на конкурса представям становището си, изготвено на основание чл. 26, ал. 2 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и чл. 57, ал. 3 и 4 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ.

1. Обобщени данни за научната продукция и дейността на кандидата

Красимир Коев има две монографии и 14 статии и доклади. Освен монографията „Договорът за факторинг в българското право”, кандидатът е представил 5 статии и доклади, свързани със същата тема, които са публикувани след придобиване на научната степен „доктор” по право. От публикациите личи, че основните научни интереси на кандидата са в областта на облигационното и търговското право.

Красимир Коев е доктор по право. Заема академична длъжност "главен асистент" в ЦЮН на БСУ. Преподавател е по търговско право, гражданско право обща част, облигационно право и основи на гражданското право като води и семинарни занятия по търговско и облигационно право.

2. Оценка на научните и на практическите резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.

Сред представените от кандидата научни публикации за участие в конкурса от особено значение е монографичния му труд „Договорът за факторинг в българското право”. Книгата се състои от увод, три глави и библиография и е в обем от 280 страници. В увода е очертан предметът на изследване и е подчертана неговата актуалност. С оглед разкриване на понятието за факторинг е проследено историческото развитие на института. Разгледани са теориите за правната същност на договора, като е обосновано разбирането за сложния му и самостоятелен характер (с. 24 и сл.). Специално внимание е обърнато на отделните видове договори за факторинг, които са намерили широко приложение в международната търговска практика (с. 29 и сл.). Авторът е счел за необходимо, с оглед изясняване на правната същност на факторинга, да обсъди още в тази глава въпросите за същественото съдържание и действието на договора (с. 56 и сл.). Изведена е правната характеристика на договора (с. 112 и сл.). Проведени са отграничения на факторинга от други сходни правни фигури (с. 129 и сл.).

В глава втора, озаглавена „Сключване и действие на договора”, специално внимание е обърнато на вземанията, обект на договорното правоотношение (с. 154 и сл.). Разгледани са правните конструкции при сключване на договора (с. 194 и сл.). Обсъдени са въпросите относно страните по договора (с. 212 и сл.)

Глава трета е посветена на някои особености във връзка с действието на договора – неговото прекратяване и разваляне, отговорността на доставчика и значението на съобщаването (с. 224 и сл.). Приложена е и подробна библиография, включваща общо 163 заглавия на български, руски, немски и английски език.

Липсата на правна уредба на договора за факторинг у нас и обстоятелството, че той е рожба на англо-американската правна фамилия изисква задълбочени теоретични знания от областта на облигационното право и широкото застъпване на сравнително-правния метод на изследване. Авторът е отговорил на това предизвикателство, в резултат на което неговият труд представлява първото пълно систематизирано изследване на договора за факторинг по българското право. Едно от достойнствата на представения труд е, че сравнително-правният метод на изследване е обхванал не само някои чужди законодателства, но и редица международни актове (Регламент Рим I,

Конвенцията за прехвърляне на вземания в международната търговия, Конвенцията за международен факторинг, Принципите на европейското право и др.). Приносен характер има задълбоченото изследване и аргументираното въз основа на него разбиране по въпроса за правната същност на договора за факторинг. В тази връзка заслужава подкрепа становището на д-р Коев за специфичен и самостоятелен характер на договора за факторинг. С приносен характер са извършените отграничения на факторинга от други сходни правни фигури. За първи път у нас е обсъден въпросът за допустимостта на договорната суброгация при факторинга. Приносен момент е налице и по въпроса за съответното приложение на правилата на договора за аутсорсинг при факторинга във връзка с функцията за обслужване. Заслужава подкрепа виждането на автора за невъзможност за разваляне на целия договор при частично неизпълнение от страна на доставчика с оглед на чл. 87, ал. 4 от ЗЗД. Обхваната е относимата съдебна практика, чийто критичен анализ е също едно от достойнствата на труда. Аргументирани са множество предложения във връзка с бъдеща уредба на договора – например относно клаузата за непрехвърлимост, за да не се привнеса правната полемика от договора за цесия; за специален иск на договорно основание в полза на фактора за връщане на даденото финансиране по вземания, които не съществуват и др.

3. Критични бележки и препоръки

Считам, че систематичното място на въпросите във връзка с правата и задълженията по договора не е в глава първа. Правата и задълженията образуват съдържанието на породеното от договора правоотношение и са свързани с неговото действие. Търпи критика и квалифицирането на договора за факторинг като субективна търговска сделка. Делението на банковите сделки на изключителни и неизключителни е с оглед целите на специалния закон (ЗКИ), а не на ТЗ. Направените бележки не се отразяват на научните достойнства на изследването, с оглед на което считам, че трудът отговаря на всички изисквания и въз основа на него на кандидата следва да се присъди академичната длъжност „доцент” по гражданско и семейно право.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Въз основа на всичко изложено по-горе си позволявам да изразя изцяло положителната си оценка за научните и преподавателски качества на гл.ас. д-р Красимир Стоянов Коев като същият отговаря на изискванията на чл.24, ал.1 ЗРАСРБ и чл.56 и сл. от ПРАСБСУ и препоръчвам на научното жури да предложи на Академичния съвет на БСУ да изберат гл.ас. д-р Красимир Стоянов Коев да заеме академичната длъжност "доцент" в професионално направление 3.6 Право по специалност Гражданско и семейно право.

София, 08.12.2017

С уважение:

(доц. Александър Иванов)